

2021. július 1. „ÚJRA EGYÜTT” Szeretetláng imaóra

ÉNEKELJÜNK:

1. Van egy jó hely, oda megyek, Lerakom ott a terheket.

Ott fölön a hegyen van az a hely,
Ahol a szív békére lel.

A Golgotán áll a kereszt,
Ha bűnös vagy odajöhetsz.

2. Emberekért ömlött a vér,

Kegyelmet kap az, aki kér.

Ott fölön a hegyen van az a hely,
Ahol a szív békére lel.

A Golgotán áll a kereszt,
Ha bűnös vagy, bátran jöhetsz.

3. Keresni jött, mi elveszett,

Megtört szívű embereket.

Ott fölön a hegyen van az a hely,
Ahol a szív békére lel.

A Golgotán áll a kereszt,
Ha elhagytad, visszajöhetsz.

4. Csodálatos ez a titok,

Szellemével megragadott.

Ott fölön a hegyen van az a hely,
Ahol a szív békére lel.

A Golgotán áll a kereszt,
Várnak ott rád, mindig jöhetsz.

5. Azóta tart a kapcsolat,

Ő vigyáz rá, el nem szakad.

Ott fölön a hegyen van az a hely,
Ahol a szív békére lel.

A Golgotán áll a kereszt,
Isten szívéen megpihenhetsz.

Szentségkitétel

Szent vagy Uram, szent vagy,
Minden fölött szent vagy,
Jézus kenyér színében,
Az Oltáriszentségben.

A szentségkitétel után

Üdvöz légy, örökké áldott légy,

az Oltáriszentségben jelen lévő isteni Fölség, Isten és ember, Krisztus Jézus! Minden áldás élő kútfeje, menny és föld Ura, Istene, akit az angyalok – mint odafenn az egekben – úgy imádnak az Oltáriszentségben. Én is, méltatlan teremtményed, leborulva imádom szent Fölségedet és teljes szívemből hálát adok neked, hogy te, Mennyei Fölség, lelkünk eledelére önmagadat adtad az Oltáriszentségben. Kérlek, Uram, ne vegyelek soha ítéletemre, hanem az üdvösség e Szentsége legyen nekem is üdvösségemre. Ámen.

Áldj meg minket Uram, az Oltáriszentségből!

ÉNEKELJÜNK:

**Vágyva jöttem színed elé e szenthelyre, Istenem,
Hol az ember búja, gondja szép csendesen elpihen.
Itt az oltár lépcsőjénél, az oltári nagy Szentségnél,
Bánatomat ha kiönthetem, lelkem szinte újra él.**

Mélységes áhítattal, ötször vessünk keresztet Isteni Megváltónk Öt Szent Sebe tiszteletére, mindig emlékezve arra,

- hogy a kereszttetés hatékony ima,
- a kereszttetés által befogadjuk Isten áldását, amely képessé tesz, hogy együttműködjünk kegyelmével,
- hogy a kereszttetés teljes valónkat, testünket-lelkünket, szívünket és elménket Krisztusnak szenteli,
- amikor keresztet rajzolunk magunkra, alapvetően Krisztus keresztre feszítésére emlékezünk,
- amikor az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevét kimondjuk, a háromságos egy Istenbe vetett hitünket valljuk meg.
- a kereszttetés a sátán elleni küzdelem egyik fegyvere,

- a kereszttetéssel, „összefoglaljuk és újra elfogadjuk keresztségünket”
- a nyilvános helyen végzett kereszttetés a hitünkről való tanúságtétel egyszerű formája.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen. Kegyelmezz és irgalmazz nekünk, jószágos Jézusunk, a jelen veszedelmekben, és fődj be minket drága szent Véreddel. Ámen.

Szent József atyánk! Te szállást kerestél Szűzanyánknak Betlehemben. Segíts nekünk is szállást keresni a Szeretetlángnak az emberi szívekben. Ámen.

Imádkozzuk el háromszor az Üdvözlégyet úgy, ahogy Erzsébet asszony is imádkozta: **Üdvözlégy Mária**, kegyelemmel teljes, az Úr van teveled. Áldott vagy Te az asszonyok között, és áldott a Te méhednek gyümölcse, Jézus. Asszonyunk Szűz Mária, Istennek szent Anyja **és a mi Anyánk is**, Imádkozzál érettünk bűnösökért, áraszd **Szeretetlángod kegyelmi hatását az egész emberiségre** most és halálunk óráján. Ámen

Legelső dolgunk a hálaadás!

Adjunk hálát a jó Istennek és a Szűzanyának, hogy a 2020. március 5-i imaóra után, a vírus okozta vészhelyzet miatt a mai napon, először lehetünk újra együtt Kápolnánkban.

Adjunk hálát, hogy a jó Isten és a Szűzanya az eltelt 15 hónapban is összetartott minket szeretetével, otthonainkat tettük templommá és így imádkoztunk, engeszteltünk hónapról, hónapra.

Adjunk hálát, a jó Istennek és a Szűzanyának, hogy segítségükkel mindannyian, ha többen gondokkal, problémákkal, betegséggel küzdve is, a vírustól megszabadulhattunk. Megtartottak mindannyiunkat és közvetlen családtagjainkat egészségben, így

minden rászorulóért, imát kérőért együtt imádkozhattunk, ostromolhattuk az Égieket.

Adjunk hálát a jó Istennek és a Szűzanyának, hogy Mihály atyát is megtartotta egészségben, aki a 15 hónap alatt lélekben velünk imádkozott, az imaközösség szándékaira ajánlotta fel a Szentmiséket, és távolról adta az áldást az Oltáriszentséggel mindazoknak, akik otthonaikban együtt imádkoztak.

Adjunk hálát a jó Istennek és a Szűzanyának, hogy kápolnánk igazgatóját, József atyát is egészségben megőrizték.

Adjunk hálát a jó Istennek és a Szűzanyának a vészhelyzet ideje alatt adott megszámlálhatatlan kegyelemért, bízva abban, hogy mindannyian felismertük a rosszban a jót, így lélekben gazdagodtunk. Csak egy példa, a lelki áldozás. Erre visszatérünk.

Az **Úrtól** és a **Szűzanyától** kapott sok - sok megelőlegezett szeretetért, kegyelemért, türelemért, bizalomért, bűneink bocsánatáért, imáink meghallgatásáért adjunk hálát és énekeljük el együtt a „Te Deum” imádságot:

Téged, Isten dicsérünk, * téged Úrnak ismérünk.
Téged, örök Atyaisten * mind egész föld áld és tisztel.
Téged minden szép angyalok * Kerubok és Szeráfkarok.
Egek és minden hatalmak * szüntelenül magasztalnak.
Szent vagy, szent vagy, * erősséges szent Isten vagy!
Nagyságoddal telve ég, föld, * dicsőséged mindent bétölt.
Téged dicsér, egek Ura * apostolok boldog kara.
Dicséretes nagy próféták * súlyos ajka hirdet és áld.
Jeles mártírseregek * magasztalnak tégedet.
Vall tégedet világszerte * szent Egyházad ezerszerte.
Ó Atyánk, téged *s mérhetetlen nagy Fölséged.
S azt, ki hozzánk tőled jött le * Atya igaz Egyszülöttje.
És áldjuk veled * Vigasztaló Szentlelkedet.
Krisztus, Isten Egyszülöttje * Király vagy te mindörökre.

Mentésünkre közénk szálltál * szűzi méhet nem utáltál.
Halál mérgét megtiportad * mennyországod megnyitottad.
Isten jobbján ülsz most széket *: Atyádéval egy fölséged.
Onnan leszel eljövendő *: mindeneket ítélendő.
(Itt meghajlunk vagy letérdelünk.)

Téged azért, Uram, kérünk, * mi megváltónk, maradj vélünk!
Szentjeidhez végy fel égbe * az örökös dicsőségbe!
Szabadítsd meg, Uram, néped, * áldd meg a te örökséged!
Te kormányozd, te vigasztald * mindörökké felmagasztald!
(Főlegyenesedünk vagy fölállunk.)

Mindennap dicsérünk téged, * szent nevedet áldja néped.
Bűntől e nap őrizz minket * és bocsásd meg vétkeinket!
Irgalmazz, Uram, irgalmazz ; * híveidhez légy irgalmas!
Kegyes szemed legyen rajtunk * tebenned van bizodalmunk.
Te vagy Uram, én reményem, * ne hagyj soha szégyent érnem!

Az Oltáriszentség hitünk szent titka, amely felülmúlja emberi elképzeléseinket. Ez a legcsodálatosabb ajándék, amit Isten adhat az embernek, s amiben az ember részesedhet, hiszen benne és általa Isten költözik belénk, Isten él bennünk. Bár szemünkkel az átváltoztatást követően is kenyeret és bort látunk, a hit által elfogadjuk azt, hogy az már nem kenyér, hanem Krisztus valóságos teste, és már nem bor, hanem az Úr valóságos vére.

ÉNEKELJÜNK:

Üdvözlégy Oltáriszentség! Csodálatos szent istenség! Téged szívből mind imádunk, Oltárodnak trónján áldunk: Üdvözlégy szent Szakramentom! Százezerszer, meg ezerszer én Jézusom! **Önts szívembe** olajodat, égesd benne világodat; Nagy Szentség! Ó térj be hozzám, Mert szívem csak téged kíván: Üdvözlégy szent Szakramentom! Százezerszer, meg ezerszer én Jézusom!

Hétfőn, 5-én kápolnánk Szentségimádási napja!
Az Oltáriszentséget ne csak imádjuk és csodáljuk, hanem
vegyük magunkhoz minél gyakrabban! (EVMN 2021. 06.06.)

Hogyan? A pandémia alatt, a lelki áldozás által nagyon fontos dolgot ismertünk meg, mégpedig azt, hogy milyen felkészülés szükséges ahhoz, hogy a kenyér színe alatt magunkhoz vett Krisztus működni tudjon bennünk.

Lombardus (12. szd) szerint az Eucharisztia vételének két módja van:
a szentségi mód (*sacramentaliter*), **ahogy igazak és gonoszok egyaránt veszik**, illetve **a lelki mód** (*spiritualiter*), **ahogy csak a jók veszik magukhoz**.

Kérjük a Szentlélek Úristen segítségét, hogy felismerjük és befogadjuk mindazt, amit az Úr Jézus kér és **vár tőlünk**.

Énekeljünk: Jöjj, Szentlélek Úristen, Áraszd reánk teljesen Mennyből fényességedet, Mennyből fényességedet. Jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj el, Jöjj Szentlélek Úristen!

A középkori megkülönböztetés rámutat arra, hogy az **Eucharisztia fizikai vétele még nem jelenti azt, hogy a szentséget lelkileg is magunkhoz vettük**, hiszen – ahogy a *Trentói Zsinat Katekizmusa* (vö. pars II, cap. 4, 50–51) fogalmazott – **az komoly lelki előkészületeket és alázatot igényel**. Ezért **nagyon fontos** ébren tartani a lelkünket, és a lelki áldozás gyakorlata szerint kell felkészíteni a szívünket **Krisztus hatékony befogadására** a következő útmutatás szerint: A lelki áldozáshoz **a konszekrált szentostyában jelenlévő Jézussal való egyesülés utáni kifejezett vágyakozás szükséges**, ennek a cselekedetnek előfeltételeznie kell a valóságos jelenlétben való hitet, és az aktust szeretetnek kell kísérnie.

Meg kell lenni az **erős vágyakozásnak, amely szeretettől éltetett, hitből ered.**

Csak ilyen felkészülés után tud bennünk működni az a Krisztus, akit a kenyér színe alatt magunkhoz veszünk. (Kurír)

Énekeljünk: Jöjj el, árvák gyámola, Jöjj el, szívünk orvosa, Oszd ki égi kincsedet, Oszd ki égi kincsedet. Jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj el, Jöjj Szentlélek Úristen!

Imaközösségünk a nyelvre áldoztatás visszatéréseért imádkozik minden imaórán.

A vírushelyzet miatt, sajnos jelenleg csak a kézbe áldozás engedélyezett.

Az elmúlt hetekben egy kézbe áldozás tapasztalatait szeretném megosztani veletek, azt követő kérdésekből tudhatjuk meg, hogy a IV. századtól milyen követelmények, előírások voltak az évszázadok során. A II. Vatikáni Zsinat után hogyan laposodtak el ezek a követelmények, és hogy hová jutottunk, azt fájó szívvel, mindannyiunknak látni kell.

De mit szól ehhez az Úr Jézus és a Szűzanya?

A kézbe áldozás történetét a honlapunkon teljes részletességgel olvashatjátok.

A II. Vatikáni zsinat után néhány ország püspöki kara hivatalosan is kérte, hogy a Szentszék engedélyezze a kézbe történő áldoztatást. VI. Pál pápa Consiliumot bízott meg, amely az ügyben körkérdest intézett a világ püspöki karaihoz(1968.okt.28.)

A püspökök döntő többsége **nem-mel** válaszolt. A püspöki karok válaszait a Bizottság összegezte és tanulmányozás céljából átadta a Szentatyának (1969.márc.10).

A kézbe áldozást nem engedélyezték, a püspöki konferenciák saját területükön határozhatnak az ellenkezőjéről.

A Magyar Katolikus Püspöki Kar, az istentiszteleti Kongregációtól kért és megkapott engedély alapján, **1986. juniusi konferenciáján** döntött a kézbeáldoztatásról és az első előírás szerint a kézbe áldoztatásnak **ki kell fejeznie**, amiként a nyelvre történő áldozásnak is, **a tiszteletet Krisztus valóságos jelenléte iránt az Eukarisztiában.**

Vigilia 64 (1999/3) 182-189

Minden bizonnyal felhívták a figyelmet a kézbe áldozáshoz tartozó előírásokra. De 1986. elég régen volt. [Dolhai Lajos](#) már 2008-ban így ír: „Mára természetessé vált a kézbe áldozás lehetősége, ám sajnálatos módon sokan vannak, akik nem ismerik a kézbe áldozás helyes és ajánlott módját. Áldoztatás közben nincs mód és lehetőség a méltóságteljes áldozás megtanítására.”

Ha az Úr Jézus lenéz az Ő Szent Testét magához vevő áldozókra, lát-e tiszteletet? Mert az a fontos, amit Ő lát, nem az, amit mi.

Ma egy apa áll és várja, kézen fogva kis gyermekét, hogy magához vegye az Úr Jézust. Az áldoztató elé kerülve, karjába kapja gyermekét. Egy keze foglalt. A másikba várja az Úr Testét, és a maszkot tépi le vele magáról. Az Úr Jézus a tenyerébe kerül, szinte felnyalja, úgy veszi magához. Aztán ráncigálja vissza a maszkot. Ilyen körülmények között eszébe juthat-e valakinek, hogy az eljövendő Királyt fogadja a tenyerébe?, tud égő vágyakozással közeledni, hogy a keresztfeszített Úr testét fogadja?, tud ügyelni arra, hogy a szent Testből elmorzsálódik-e valami?, imádhhatja, és felismerheti annak nagyságát, akit a tenyerén tart? Talál-e az Úr, ezek után kellő tiszteletet Krisztus valóságos jelenléte iránt?

Urunk, Jézus Krisztus, kérve kérünk, bocsásd meg irántad való tiszteletlenségünket, mert nem tudjuk, mit cselekszünk.

Kérjük a Szentlélek megvilágosító kegyelmét és könyörödjünk hétszeres kegyelméért, hiszen ki az, aki nem szeretne az Úrnak örömet szerezni?

Énekeljünk: Add, Uram, a híveknek, Benned bízó népeknek Hétszeres kegyelmedet, Hétszeres kegyelmedet. Jöjj el, jöjj el, jöjj el, jöjj el, Jöjj Szentlélek Úristen!

A kézbe áldoztatás legrészletesebb és legszebb leírását a jeruzsálemi Szt. Cirill műsztagogikus katekézisben(IV. szd.) találjuk meg: **"Amikor odajárulsz, ne kinyitott tenyérrel és szétfeszített ujjakkal jöjj, hanem bal tenyered legyen jobb tenyered trónja, így fogadd az eljövendő Királyt, és tenyered hajlatába fogadd Krisztus testét, rámondva az Ámen-t.**

Most figyeljünk nagyon:

Elővigyázattal szenteld meg a szent test hozzáérítésével szemeidet, ügyelj rá, nehogy valamennyi is elmorzsolódjon belőle. Mert ha valamennyit is elmorzszálsz belőle, az olyan, mintha saját tested egy tagja menne veszendőbe. Mondd meg nekem: Ha valaki aranyport adna neked, nem tartanád-e igen óvatosan, nehogy valami is elveszen belőle, és megkárosodj? Hát akkor nem fogsz-e még sokkal jobban vigyázni, hogy még egy szemernyi se essen el belőle, ami aranynál és drágaköveknél is értékesebb?"

Mopszvesztiai Tivadar(+428) kateketikus homiliáiban olvashatjuk a következő leírást: És amikor kezeidbe fogadtad, imádd a Testet, vagyis ismerd fel annak a nagyságát, aki most a kezekben van..."

Aranyszájú Szt. János homiliáiból két szöveg különösen is figyelemre méltó. "Mondd meg nekem odamennél-e venni az Eukarisztiát mosatlan kézzel? Úgy gondolom, hogy nem. Inkább nem mennél, mintsem hogy piszkos kézzel közeledj. Ebben a kis dologban ennyire figyelmes vagy, de bűnös lélekkel odamehetsz és veheted az eukarisztiát? Most a kezekben csak rövid ideig tartod az Úr testét, de a lelkedben örökre megmarad".

Mint utolsó tanú a kézbe áldozásról a keleti egyházban, **Damaszkuszi Szt. János (+749)** így írja le az áldozást: "Égő vágyakozással közeledünk hozzá és a keresztfeszített Úr testét fogadjuk kinyújtott tenyerünkbe, úgy hogy egyik tenyerünk a másik alá van helyezve kereszt formájában". Abban az időben is, amikor általános volt még a kézből áldozás, a **szentségnek kijáró tiszteletmegadásáról is beszéltek**, és különböző intézkedésekkel gondoskodtak az illő tiszteletadásról. **A világi híveknek például közvetlenül szentáldozás előtt kezet kellett mosniuk.** Határozatban rendelték el: „**a nőnek tilos letakaratlan kézzel a szentáldozáshoz járulni**".

Spanyolországban több tartományi zsinat is megemlíti azt, hogy az aki kéri az Eukarisztiát és nem veszi azt rögtön magához, **szentségtörőnek kell tekinteni** (sacrilego); így például a zaragozai (380) és a toledo-i zsinat (400).

De nem ez volt a fő oka annak, hogy a kézbe áldoztatás gyakorlata megszűnt. (hiszen még hosszú időn keresztül fennmaradt az egyházban, egészen a karoling korszakig.) **Az Oltáriszentség tiszteletének erősödésével párhuzamosan erősödött a tiszteletbeli félelem** és emiatt egyre gyakrabban elkezdték az eukarisztiát a nyelvre helyezni. Frank területen az első egyértelmű határozatot a 878-as zsinat dokumentumaiban találjuk: **"a papok egyetlen világinak és nőnek ne tegyék az Eukarisztiát a kezébe, hanem a szájába ezekkel a szavakkal: Krisztus teste és vére szolgáljon bűneid bocsánatára és az örök életre"**.

Az **Oltáriszentség** még másképpen is **fokozott tiszteletben részesült**: ezidőtájt kezdték használni a kovásztalan kenyeret. A kovásztalan kenyér, az "ostya" sokkal kevesebb morzsával jár, mint a kovászos, amellet hófehér, jobban szimbolizálja a **tisztaságot, mellyel vételére járulni kell.** A szemléletváltozásra utal az is, hogy **eddig állva áldoztak, most már térdelve**, és korláttal választották el a szentélyt a néptől, mely a középkor folyamán egyre nagyobb lett,

Az egyik **X.századi** szertartáskönyvben a püspöki mise liturgiájában a rubrika már egyértelműen fogalmaz, amikor azt mondja: **"a hívek szájukkal fogadják Krisztust testét"**(ore accipiunt corpus Christi).

A kézbe áldoztatás megszűnését és **a nyelvre való áldozás elterjedését az Oltáriszentség tiszteletének koraközépkori megerősödése hozta magával.**

A II. Vatikáni zsinat után néhány ország püspöki kara hivatalosan is kérte, hogy a Szentszék engedélyezze a kézbe történő áldoztatást, amint ez a kereszténység első századaiban is szokásban volt. VI. Pál pápa a kérdés tanulmányozásával megbízta a zsinati liturgikus reformokat irányító Bizottságot (Consilium), amely az ügyben körkérdezt intézett a világ püspöki karaihoz(1968.okt.28). A püspöknek, titkos szavazással élve, három kérdésre kellett válaszolni a **kézbe áldoztatás bevezetésével** kapcsolatban. A püspökök döntő többsége **nem-mel** válaszolt a feltett kérdésekre (Vezessék-e be a kézbe áldoztatást? Ad experimentum engedélyezzék-e kisebb közösségekben? A hívek hogyan fogadnák az áldozásnak ezt a formáját?). A püspöki karok válaszait a Bizottság összegezte és tanulmányozás céljából átadta Szentatyának(1969.márc.10).

A kézbe áldoztatással kapcsolatban három római dokumentum jelent meg. Az Istentiszteleti Kongregáció (Memoriale Domini kezdetű) első intsruckciója (1969. máj. 29) **nem engedélyezi általánosan a kézbeáldoztatást, hanem csak az egyes püspöki karok kérése alapján, és a kérés alapos kivizsgálása után**. A dokumentumhoz mellékletként csatolták összefoglalt liturgikus és pasztorális normákat, amelyeket a kézbeáldoztatásnál meg kell tartani.

A másik jelentős dokumentum (Immensae caritatis kezdetű utasítás), amit a Szentségi Kongregáció adott ki **1973. január 29-én**. Ez utóbbi az áldozással, ill. áldoztatással kapcsolatban négy kérdésre vonatkozóan ad kötelező eligazítást: 1. A rendkívüli áldozatókról, 2. A napi kétszeri szentáldozás lehetőségének kiterjesztéséről, 3. A betegek és öregek szentségi böjtjéről. 4. A Oltáriszentség tisztelete és a kézbeáldoztatás. A Kongregáció dokumentumainak tartalma röviden a következő: **A szentáldozásnál tartsuk meg azt a szokást, hogy a konszekrált kenyeret az áldozók nyelvére tesszük**. Ezt a szokást több évszázad hagyománya támogatja. A püspöki konferenciák azonban úgy határozhatnak, hogy **az apostoli szentszéktől kapott megerősítés után területükön a szentáldozás kiszolgáltatható az átváltoztatott kenyérnek a hívek kezébe való helyezésével is**. Ez esetben is elejét kell venni a tiszteletlenség veszélyének és annak, hogy ez a gyakorlat a hívek lelkében téves véleményeknek adjon tápot az Eukarisztiával kapcsolatban. A szentáldozást mindkét esetben jogosult szolgálattevőnek kell kiosztania, aki a szentostyát az áldozónak felmutatja, majd odanyújtja, miközben Krisztust teste formulát mondja, amire hívőnek Amen-nel kell válaszolni.

Az Istentiszteleti Kongregáció harmadik dokumentumát **1985. április 3-án adták ki** (La communion dans la main címmel, francia nyelven). Az addigi tapasztalatok alapján újra összefoglalja a kézbe áldoztatásra vonatkozó liturgikus és pasztorális jellegű előírásokat és tanácsokat. Ezeket az előírásokat az engedélyezés kihirdetésekor minden püspöki karnak megfelelő módon közölni kell.

A Magyar Katolikus Püspöki Kar, az istentiszteleti Kongregációtól kért és megkapott engedély alapján, **1986. júniusi konferenciáján** döntött a kézbeáldoztatásról és engedélyezte folyó év **szeptember 1-ével a kézbeáldoztatás lehetőségét**. Az új gyakorlat bevezetése előtt a püspöki kar körlevélben fordult a papsághoz és a hívekhez. A körlevél, két kiegészítéssel, lényegében magyar fordításban közli a Kongregáció által meghatározott szabályokat. A körlevél az általános buzdítás mellett megjegyzi, hogy "ezek a szabályok azt a célt szolgálják, hogy emlékeztessenek az Oltáriszentség iránti tisztelet köteleességére, függetlenül a módtól, ahogyan a szentáldozáshoz járulunk". **Az első és az utolsó szabály a legfontosabb**. Az első előírás szerint a kézbe áldoztatásnak ki kell fejeznie, amiként a nyelvre történő áldozásnak is, a tiszteletet Krisztus valóságos jelenléte iránt az Eukarisztiában. Ezért hangsúlyozni kell, miként ezt az egyházatyák is tették, a hívő gesztusának méltóságát, nemességét. Az utolsó előírás fontosnak tartja megemlíteni, hogy "a híveket hagyni kell, hogy teljesen szabadon válasszák az áldozás egyik, vagy másik módját". A püspökkari körlevél egyik kiegészítő szabálya előírja, hogy kézbeáldoztatásnál is a ministránsnak tartania kell az áldoztató paténát, a másik pedig kézbe történő áldoztatásnál megtiltja a két szín alatti áldozást.

Vigília 64 (1999/3) 182-189

Emlékezzünk meg Szent Joakimról és Szent Annáról, a Boldogságos Szűz Mária szüleiről. Emléknapjuk 26-án lesz.
Imádkozzunk: Urunk, atyáink Istene, te Szent Joakimnak és Szent Annának megadtad azt a kegyelmet, hogy tőlük szülessék megtestesült Fiad édesanyja. Kettejük imájára add, hogy mi is eljussunk az üdvösségre, amelyet népednek megígértél. A mi Urunk Jézus Krisztus, a Te Fiad által, aki Veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké. Ámen.

ÉNEKELJÜNK: Krisztus Jézus Nagyanyjának, dicsőséges szent Annának zengjen buzgó éneket szívünkben a szeretet. Kérünk te szent magzatodért, és kit ő szült: Megváltónkért, szent Anna, szent Anna, Krisztus Jézus nagyanyja, légy híveid oltalma. **Védelmezzé** pártfogásod mindenkor az ifjúságot, családjaink gondjukban éljenek oltalmadban. Kérünk te szent magzatodért, és kit ő szült: Megváltónkért, szent Anna, szent Anna, Krisztus Jézus nagyanyja, légy híveid oltalma.

Hallgassunk meg egy részletet **Pacelli prelátus** 1938.-ban, a Magyarországon megrendezett Eucharisztikus Világkongresszuson elhangzott beszédéből: **küldjük szívünk** mélyéről a Szentség színeibe rejtett isteni Megváltóhoz ezt a lángoló imát: **Add erődöt azoknak**, kik házat lakják és akik asztalodnál esznek, hogy erősen és éberén járassák egy széthúzó és gyűlölettel teljes világ közepén pályájukat az önfeláldozás és feles baráti irgalmasság útján és hogy legyőzve a gonosz szellemeket, akik azon mesterkednek, hogy szétválasszák azokat, amiket Isten összekötött, jöjjön el a Te országod! **Az igazság és az élet országa, a kegyelem és a szentség országa, az igazság, a szeretet és a béke országa! Úgy legyen !** Ámen.

A 2021-ben ismét Magyarországon megrendezésre kerülő Eucharisztikus Világkongresszusra Szentségimádási stafétával készülünk. Az imalapok elfogytak, ezért a kongresszusig Kápolnánk papjaiért és híveiért imádkozunk mindannyian, azért, hogy római katolikus kápolna maradjon és római katolikus hívekkel teljenek meg a padsorok, ahogy ezt Glattfelder Gyula püspök megálmodta, és évtizedeken keresztül a kápolnában meg is valósították.

Istenem és Megváltóm, hiszem, hogy itt vagy az Oltáriszentségben, mint igaz Isten és igaz ember. Habár szemeim semmit sem látnak e

titokból, mégis hiszem, hogy ami belőled látható volt, az átment a szentségekbe, kiváltképpen az Oltáriszentségbe. (Nagy Szent Leó pápa) Uram, Jézus, te azt akartad, hogy az Oltáriszentség – az irgalom szentsége – az *egység jele* és a *szeretet köteléke* legyen. (SC 47, Szent Ágoston) Éppen ezért templomunk szentségimádási napját azzal a szándékkal ünnepeljük meg, hogy imádkozunk az egész magyar katolikus egyházért, azon belül főegyházmegyénkért és annak egyházközségeiért. Uram, Jézus, te önmagadat adtad az Oltáriszentségben, hogy ez a szent lelki táplálék legyen keresztény életem forrása. (LG 11) Kérlek, segíts abban, hogy új lelkesedéssel tudjam továbbadni hitemet azoknak, akik még nem ismernek téged, vagy akik – bár meg vannak keresztelve – eltávolodtak a keresztény élet forrásától, az Oltáriszentségtől. Hadd lehessen az én szentségimádásom a 2021-ben Budapesten megrendezésre kerülő *52. Eucharisztikus Világkongresszus* felkészülésének része.

Bizonyára nem több ez a szerény hozzájárulás ama bizonyos *öt kenyérnél és két hálnál* (vö. Jn6,9), de Te csodásan meg tudod sokszorozni azt, amit szeretetből felajánlok. Segíts engem, Uram, Jézus, hogy az Oltáriszentség – mint a szeretet köteléke – egyesítő és testvériesítő erejével megóvjon a kísértésekben és megőrizzen az örök életre. Ámen.

Miatyánk... Üdvözlégy...

A Szűzanya nagyon kéri azokat a lelkeket, akik naponta, vagy legalább egyszer egy héten szentáldozáshoz járulnak, hozzanak életáldozatot Isten dicsőségére és a lelkek megmentésére, hogy azok el ne kárhozzanak, hanem legalább végső órájukban elnyerhessék az örök üdvösség kegyelmét. A felajánlást komoly, tiszta szándékkal és alázatos lelkülettel kell tenni. Minden ima, jótett, szenvedés és tisztaszándékú munka nagy értékkel bír, mert mindez Krisztus Szent Vérével és Kínszenvedésével van felajánlva. Felajánlásunkat mielőbb tegyük meg, és időnként újítsuk is meg.

„**Az Úristennek felajánlani magunkat** annyi, mint viszonsszeretni őt a szó legteljesebb értelmében, hiszen ő az, aki minket a semmiből alkotott.

- **Felajánlani magunkat a Szent Szűznek annyi**, mint megérteni a kereszten haldokló Üdvözítő utolsó akaratát: Íme, a te Anyád!

- **A felajánlás** nem pusztán egy felajánló imádság elmondása, hanem a **leghatározottabb döntés, amely természeténél fogva csak örökkévaló lehet, mert a szeretet örökkévaló.**

- **Nagy lelki érettség kell hozzá**, ha nem is folttalan és beérett szentség. Tudni kell, hogy **egy ilyen felajánlás a keresztség szentségének mélységében gyökerezik. Ha pedig így van, akkor meg kell előznie a hármasság ellene mondásnak**, amelyben újra és véglegesen szakítani akarunk a Sátánnal, minden cselekedetével és minden pompájával...

- **Nem szabad a szavakkal játszani!** Isten nem játszott a szavakkal. Az ő Fia új és örök szövetséget kötött velünk saját Vérében. A Szent Szűz sohasem vonta vissza az angyal szavára, a mi üdvösségünkre mondott igent.

Mi, akik már életünket felajánlottuk, megújítjuk azt, és így felállva együtt imádkozunk a Szűzanya Szeplőtelen Szíve szándékára: **Édes Jézus, a teljes Szentháromság**, égi Édesanyánk és az egész mennyei udvar előtt, a te Szent Véd és Kereszthalálod érdemével egyesítve, felajánlom Szentséges Szíved és Szűz Mária Szeplőtelen Szíve szándékai szerint egész életemet, amíg élek minden szentmisémet, szentáldozásomat, és jócselekedetemet, áldozatomat és szenvedésemet a dicsőséges Szentháromság imáadására és engesztelésére, Anyaszentegyházunk egységéért, Szentatyánkért, papjainkért, papi és szerzetesi hivatásokért, s az összes lelkekért a világ végezetéig. Urunk Jézus, fogadd életáldozatomat, és add kegyelmedet, hogy ebben mindhalálig hűségesen kitarthassak. Ámen.

Jézus Szíve s Máriáé hajoljatok össze, Szíveinket, ha szétválnak, - a nehéz időkben, sajnos most nagyon gyakran szétválnak, - Ti fűzzétek össze.

Emlékeztetőül mindenki kap egy kis **szívet!**

ÉNEKELJÜNK: Jézus Szíve, Szűz Anyának drága szép virága; Az ő szíve alatt támadt lelkünk boldogsága. Jézus Szíve s Máriáé hajoljatok össze, Szíveinket, ha szétválnak, Ti fűzzétek össze. Jézus Szíve s Máriáé hajoljatok össze, **Szíveinket, ha szétválnak, Ti fűzzétek össze.**

A ZARÁNDOK SZERETETLÁNG SZŰZANYA

ma ismét visszatért hozzánk és kéri, hogy

„FOGADJÁTOTK ÖRÖMMEL A FENSÉGES ZARÁNDOKOT, aki

segítséget kérve jött hozzánk!

Imádkozzatok! Imádkozzatok!

Hozzatok áldozatokat és vezekeljetek az egész egyházért, az egész emberiségért, főleg papjainkért és az Istennek szentelt személyekért, akik a Szentháromságot és az Egyház Anyjának, a Titkosértelmű Rózsának a Szívét oly gyakran megsebzik!”

A Szűzanya még ezt is mondotta:

„Oda, ahol én, mint Zarándok tartózkodom, és ahol hozzám szólnak és sokat imádkoznak, oda mindig az angyalok egész serege kísér és ott az én isteni Fiam, Jézus Krisztus az égből rendkívüli kegyelmet áraszt a lelkekbe.”

A szeretet üzenetét hozom!”

A Zarándok Szeretetláng Szűzanya megszentelt mozaik képe mellett találunk egy naplót, melyben volt plébánosunk, Brückner Ákos Előd atya támogató sorait olvashatjuk, és Testvéreink bejegyzéseit. Mellékeltünk egy imafüzetet és a Szeretetláng Szűzanya mozaik képének történetét.

Énekeljük el közösen a **Búcsúztató éneket**, mert a **Zarándok Szeretetláng Szűzanya Katitól búcsúzik**:

- **Eljött már** az elalvás órája, Áldott képed bocsátjuk útjára. Bárcsak képed van most itt előttünk, Hisszük Anyánk, Te itt vagy közöttünk!
- **Az Úr Jézus** drága, szent nevében, Angyaloknak hú kíséretében, Zarándok Szűz már útrakészen állsz, Csak még szívünk ajándékára vársz.
- **Édesanyánk**, jobbulást ígérünk! Szent Fiadnál, könyörögi érettünk! Bocsásd meg minden rút bűneinket, Szent Szívedhez így vezess bennünket!
- **Majd gyakori** szentáldozásunkkal, Rózsafüzér imakoszorúnkkal, Szent Fiad haragját engeszteljük. Jelenéseid célját követjük.

- **Áldd meg Anyánk** egyházközségünket! Papjainkat és minden hívedet! Áldd meg azokat a hajlékokat, Hol fogadták zarándok képedet.
- **Zarándok Szűz**, újra visszavárunk! Amíg élünk, a szívünkbe zárunk. Kívánjuk, hogy zarándok utadon, Minden lélek néked szolgálhasson.
- **Atya, Fiú, Szentlélek** nevében, Indulj Anyánk bízó reménységgel! Gyűjts világot magyarok lelkében, Szeretetlángod égő tüzével.
- **Ragyogtasd föl** az erkölcsök fényét! Éleszd újra magyar néped hitét! Istentagadók is gyermekeid, Gyűjtsd meg lelkünk alvó mécseseit!
- **Járja be a szent Szeretetlángod**, Diadallal az egész világot! Új Pünkösödöt hozzál a világba, Lobbanjon föl hitünk pislalángja.
- **Sátán hatalmából** ments meg minket, Ne hagyj vesztébe rohanni néped! Világ békességet kérj minékünk! Szent Fiadtól édes reménységünk!
- **Ha eljön életünk** végórája, Anyánk siess lelkünk oltalmára! Szent Fiadtól kérj nekünk kegyelmet! Mennysorszámban készíts nekünk helyet!

Kati elviszi a Zarándok Szűzanya megszentelt képét a beteg Marikának, aki meghívta otthonába a Szeretetláng szellemében, Ima, Áldozat, Vezeklés és Engesztelés céljából.

Mondjuk el közösen a Beköszöntő éneket:

- Dicsértessék az Úr Jézus, Tisztelet Máriának! Békesség legyen e háznak, és minden lakójának. Szeretetláng Szűzanya érkezett hozzátok, angyaloknak seregével, Szállást kér, mint zarándok.
- Fogadjuk nagy szeretettel, a zarándok Szűzanyát. Könnyes szemmel engesztelve az ő drága szent Fiát. Szíveinket tárjuk ki őelőtte, Bűneink nagy, s nehéz terhét rakjuk le itt elébe.

- Gyertyalángja jelképezze, égő, hű, szent hitünket! Virágoknak jó illata, Imádságos lelkünket! Imádkozni gyűljünk ma itt e helyre. Az áldott szent rózsafűzért vegyük föl a kezünkbe.
- Fehér, piros, aranyrózsa, szűz keblére van tűzve. E három szín a szent fűzér titkainak is jele. Veled együtt imádkozzunk jó Anyánk! Engeszteljük bűneinkért a mennyei szent Atyát.
- A fölséges Úristentől, kérj számunkra irgalmat! Jézus Krisztus szent vérével bűnös lelkünk mosogasd! Szentlélektől bátorságot nyerj nekünk, Zarándok Szűz, hogy a harcban a Sátánt legyőzhessük!

Áldj meg minket, Uram, az Oltáriszentségből!

Ötször vetünk keresztet, miközben mondjuk: Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen. Jézusom szent Sebeid érdemei által bocsáss meg nekünk, és könyörülj rajtunk! Ámen.

Dicsértessék és áldassék Jézus Szíve a legméltóságosabb Oltáriszentségben! És áldassék a Boldogságos Szűz Mária, Szent József és Isten minden szentje. Ámen

Szentségbetétel szertartása

MINDNYÁJAN együtt imádkozzuk:

Áldott legyen az Isten! Áldott legyen szent Neve!

Áldott legyen Jézus Krisztus, valóságos Isten és valóságos ember!

Áldott legyen Jézus szent Neve! Áldott legyen Jézus szentséges

Szíve! Áldott legyen Jézus drága Vére!

Áldott legyen Jézus az Oltáriszentségben!

Áldott legyen a vigasztaló Szentlélek!

Áldott legyen a Szent Szűz és Isten Anyja, Mária!

Áldott legyen az ő szeplőtelen fogantatása!

Áldott legyen az ő dicsőséges mennybevétele!

Áldott legyen Szűz Mária szent neve!

Áldott legyen Szent József, a Szent Szűz jegyese!
Áldott legyen Isten angyalaiban és szentjeiben! Ámen.

Kenyeret adtál a mennyből. Alleluja!
Amely minden gyönyörűséggel teljes. Alleluja!

Könyörögjünk! Urunk, Jézus Krisztus, te ebben a csodálatos Szentségben kínszenvedésed emlékét hagytad ránk. Add, kérünk, Tested és Véred szent titkát úgy tisztelnünk, hogy megváltásod gyümölcsét szüntelenül élvezzük. Aki élsz és uralkodol mindörökkön-örökké. Ámen.

A könyörgés végeztével

ÉNEKELJÜNK: Térdet, fejet hajtok, Néked áldást mondok,
Hiszem itt vagy valóban, E nagy Szakramentomban.

SZENTSÉGI ÁLDÁS

után **ÉNEKELJÜK:** Tebenned remélek, Szívemből szeretlek.
Készebb vagyok meghalni, Mint téged megbántani.

SZENTSÉG ELTÉTEL

Az Érd Ófalu- i hagyományt megőrizve, ezzel emlékezve néhai Izeli János atyára, Erzsébet asszony lelki vezetőjére, aki a Szeretetláng Lelki Naplót összeállította, valamint néhai Izeli József atyára, akinek

mindig szívügye volt Szűz Mária Szent Szívének Szeretetlángja, imádkozzunk együtt: **Szeretet Anyja és Királynője**, Te mindenki Anyja vagy, Leborulva kérünk, járj közbe értünk Szent Fiadnál! Esdekeld ki nekünk a szeretet kegyelmét, hogy minden ember szívében a Szeretet lángja uralkodjék, a gyűlölet lángja felett. Szeretet Anyja és Királynője, hallgasd meg kérésünket! Ámen.
3 Üdvözlég, 1 Dicsőség...

Imádkozzunk együtt: Szeplőtelen Szent Szűz! Anyai szíved Szeretetlángjával gyullaszd lángra a mi szívünket is, vezess bennünket Szent Fiadhoz: Jézus Krisztushoz, hogy a Szentlélekben vele egyesülten dicsérhessük az Atyát örökkön örökké! Ámen.
(SzLN,21.o.)

EGYÜTT imádkozzuk: Ó édes Istenem, szent házában voltam, szívemet, lelkemet Előtted kitártam. Imádkoztam Hozzád összetett kezekkel, kérlek, ó Jézusom, tégy jót gyermekeddel! Könyörgünk jó Atyánk, add meg azt minekünk, hogy téged mindig jobban szerethessünk! Egyetlen lelkem várja őt az ég, megmenteni idő ki tudja lesz-e még? Oly rövid az élet, oly biztos a halál. Rettenetes óra, vajon hogyan talál? Megváltó Jézusom, add szent kegyelmedet, add, Hogy megmentsem egyetlen lelkemet! Ámen.

Kérjük a Szűzanya áldását: Ne bocsáss el bennünket, Anyánk áldás nélkül. Szeplőtelen Szűzanyánk légy vezérünk nekünk. Anyai szemeddel kísérl el bennünket. Ez legyen végső szavunk: Anyánk Isten veled! **Szeplőtelen** Szűzanyánk mi most elköszönünk. Köszönjük a kegyelmet, és hogy itt lehettünk. Anyai szíveddel ölelj fel bennünket, Ez legyen megnyugvásunk, Anyánk Isten veled!

Kápolna miseszándéka:

az első csütörtöki Szentmisét szerzetesi és papi hivatásokért ajánljuk fel.

A Szeretetláng Imacsoport miseszándéka: a mai Szentmisét Péter és Vincenzo lelki üdvéért, papi hivatásokért, szent papokért, a júliusban névnapjukat ünneplő imatársainkért, Ancikáért, Juditért, és Margarétáért, imatársunk beteg férje, Imre testi, lelki gyógyulásáért és a szívünk mélyéről fakadó hálaadasként, hogy újra együtt lehetünk a kápolnában, ajánljuk fel.

SZENTMISE ÉNEKEI:

Bevonulásra: **Szent ősatyánk** nagy Istene, magasztal minden nemzedék, Zarándoklétünk útjain vedd most a hála énekét! **A célt elérnünk** adj erőt! Hogy menjünk, mint a Szűzanya: Lehelessünk Krisztus-hordozók, s Szentlélek Isten temploma!

ATYA: **Imádkozzunk együtt:** **Uram, Jézus Krisztus, szent Házadba léptünk.** Add szent kegyelmed, add áldásod nekünk! Őrizz meg e napon minden veszélytől minket, Ne engedd, hogy a bűn elszakítson Tőled! Bűnbánó szívvel most Eléd borulunk, Irgalmas Jézusunk, Hozzád fohászkodunk: Tisztítsd meg a lelkünk, hogy Téged áldjunk, Mind éjjel, mind nappal, téged imádjunk! Bocsáss meg azoknak, akik nem szeretnek, Add szent kegyelmed, hogy megismerjenek! Téged engesztelünk, dicsérünk és szeretünk, Fájdalmas Jézusunk, irgalmaz nekünk! Ámen.

Felajánlásra: **A Messiás,** a nagy Király rejtőzve, csendben így jön el, Szűz anyja édes terheként ím itt vonul Emmánuel

Áldozásra: **Uram, jó nekünk** itt lennünk, a Te szent hajlékodban. Velel egyesülhet lelkünk, itt az oltár titokban. Értünk dobog itt szent Szíved, mely bűnünkben is szeret. Uram, jó nekünk itt lennünk, hön szeretni itt lehet.

Uram, jó nekünk itt lennünk, hol kegyelmed várva vár, Hová mindig visszatérünk, Szíved nekünk nyitva áll. Bármily messze tévelyedtünk, nagy irgalmad ránk talál. Uram, jó nekünk itt lennünk, hol szívünk nyugtot talál. **Uram, jó nekünk** itt lennünk, érdemünk bár oly kevés. Könnyű lesz itt életterhünk és édes a szenvedés

Szívünket, ha megérinti szent kegyelmed balzsama, Uram, jó nekünk itt lennünk, s nem hagyunk el már soha.

Ho. 252/1-3. **Jézusom isteni teste**, Térdedet átfogom esdve: Lelkem az égbe vezesd be. **Jézusom isteni vére**, Szállj le ma szívem ölére. Moss meg örökre fehérre! **Jézusom, isteni Bárány**, Égi kegyelmeid árán, Menny örök élete vár rám!

Áldozás után együtt imádkozzuk: „Lábunk **együtt** járjon. Kezünk **együtt** gyűjtsön. Szívünk **együtt** dobbanjon. Bensőnk **együtt** érezzen. Elménk gondolata **egy** legyen. Fülünk **együtt** figyeljen a csöndességre. Szemünk **egymásba** nézzen és tekintetünk összeforrjon. Ajkunk **együtt** könyörögjön az Örök Atyához irgalomért!” ÁMEN.

Áldásra: Ének a könnyező Szűzanyához: **Égi Anyánk**, Világ Királynője, Pereg könnyed forrón, tündökölve; S ez a szent könny, amely felénk árad, Nagy intőjel a gonosz világnak. **Vétek-tenger** önti el a földet, S rút bűneink miatt hull a könnyed. Szomorítjuk áldott szent Fiadat, S ömlik egyre a bánatkönny-patak. **Zokogsz egyre**, ó, Szűzanyánk, drága, Hull könnyed a tévelygő világra. Látod a bajt és a betegséget, És hogy mennyi tömérdek a vétek. **Nem tudsz már** csak értünk símírníni, Hulló könnyed a világot hinti. Figyeljünk föl bánatkönnyes szódra, Hogy megtérjünk itt a végső óra. **Drága Szíved** kérjük esdekelve, Adj gyógyírt a sok-sok üszkös sebre. Szükségünk van reád, ó, Szűzanya, Kell a Szíved szent vigasztalása. **Emelj fel a bűn** sorából minket, Nyújts oltalmat hú gyermekidnek. Adj irgalmat, hints szét sok kegyelmet, A pokoltól a lelkeket mentsd meg! **Ádáz harag**, vad gyűlölet itt lenn Ne lobogjon az emberi szívben. Fájó könnyed a bús földet mossa, Hófehérre, szépen csillogóra. **Mint a mennyben**, a földön is végre Uralkodjon mindörökre béke. Szeplőtelen, áldott Szent Szíveddel Egyesüljön minden hívő ember. **A sugárzó Oltáriszentségben** Forrjunk össze Fiaddal egészen. Gyűljön bennünk nemes, szent szeretet, S csókoljuk fel szánakozó könnyed!